នំម៉ាណាប្រចាំថ្ងៃ សម្រាប់យុវជន

តើខ្ញុំជានរណា?

សេចក្តីផ្តើម

តើគណនីហ្វេសប៊ុករបស់យើង បានប្រាប់ឲ្យគេដឹងថា យើងជានរណា? តើអត្តសញ្ញាណរបស់យើង មានការផ្តេកផ្តួលទៅលើពិន្ទុនៅសាលា ទស្សនៈរបស់មិត្តភក្តិយើង ឬចំនួនមិត្តភក្តិដែលយើងមានឬ? ឬមួយវាអាស្រ័យទៅលើអ្វីដែលឪពុកម្តាយយើងបាននិយាយអំពីយើង? ពុំនោះទេ តើអត្តសញ្ញាណរបស់យើង ផ្អែកទៅលើកត្តាទាំងអស់នេះរួមផ្សំគ្នាឬ? តើធ្វើដូចម្តេចឲ្យអ្នកដឹងច្បាស់ថា ខ្លួនឯងជានរណា?

ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា វិធីល្អបំផុត ដើម្បីឲ្យយើងអាចស្គាល់ខ្លួនឯងច្បាស់ ដោយមានទំនុកចិត្ត និងការស្កប់ចិត្តនោះ គឺយើងត្រូវរៀនស្គាល់ខ្លួនឯង តាមរយៈការស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះអង្គបានប្រទានអត្តសញ្ញាណល្អបំផុត មកយើងរាល់គ្នា ដែលមិនអាស្រ័យទៅលើការគិតរបស់អ្នកដទៃ ឬការគិត ឬអារម្មណ៍របស់យើង។ វាជាអំណោយមកពីព្រះ ដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ពេលណាយើងថ្វាយជីវិតយើងដាច់ដល់ព្រះអង្គ តើព្រះអង្គនឹងចាត់ទុកយើងជាអ្វី? គឺចាត់ទុកយើងជាកូនរបស់ព្រះ។

សូមធ្វើការស្វែងយល់ ដូចតទៅ...

ទំនុកដំកើង ១១៨

១ ចូរអរព្រះគុណដល់ព្រះយេហូវ៉ា ដ្បិតទ្រង់ល្អ សេចក្ដីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរនៅជា
ដរាប ២ ឥឡូវនេះ គួរឲ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពោលថា សេចក្ដីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរ
នៅជាដរាប ៣ ឥឡូវនេះ គួរឲ្យពូជពង្សនៃអើរ៉ុនពោលថា សេចក្ដីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរ
នៅជាដរាប ៤ ឥឡូវនេះ គួរឲ្យអស់អ្នក ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះយេហូវ៉ាបានពោលថា សេច
ក្ដីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប។

៥ ខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះយេហូវ៉ា ដោយសេចក្ដីវេទនារបស់ខ្ញុំ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ក៏ទទួលស្ដា
ប់ ហើយបានដាក់ខ្ញុំទុកនៅទីធំទូលាយ ៦ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់កាន់ខាងខ្ញុំៗនឹងមិនខ្លាចអ្វីឡើយ
តើមនុស្សអាចនឹងធ្វើអ្វីដល់ខ្ញុំបាន ៧ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់កាន់ខាងខ្ញុំ ជាមួយនឹងពួកអ្នកដែល
ជួយខ្ញុំដែរ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងឃើញការកើតដល់ពួកអ្នកដែលស្អប់ខ្ញុំ តាមបំណងចិត្តខ្ញុំ ៨ ស៊ូពឹងជ្រក
នៅព្រះយេហូវ៉ា ជាជាងទុកចិត្តនឹងមនុស្ស ៩ ស៊ូពឹងជ្រកនៅព្រះយេហូវ៉ា ជាជាងទុកចិត្តនឹង
ពួកអ្នកធំ។

១០ ៙ សាសន៍ទាំងប៉ុន្មានបានឡោមព័ទ្ធខ្ញុំ តែដោយនូវព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញគេ
ចេញ ១១ គេបានឡោមព័ទ្ធខ្ញុំ អើ បានឡោមព័ទ្ធខ្ញុំពិត ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា ខ្ញុំនឹង
បំផ្លាញគេចេញ ១២ គេបានឡោមព័ទ្ធខ្ញុំជុំវិញ ដូចជាឃ្មុំ តែគេត្រូវរលត់ទៅ ដូចជាភ្លើងដែល
ឆេះបន្លា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញគេចេញ ១៣ គេបានច្រានយ៉ាងខ្លាំង
ចង់ឲ្យខ្ញុំដួល ប៉ុន្តែព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់បានជួយខ្ញុំ ១៤ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ជាកំឡាំង ហើយជាទំនុកច្រៀង
របស់ខ្ញុំ ក៏បានត្រឡប់ជាសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំដែរ។

១៥ ៙ នៅក្នុងលំនៅរបស់មនុស្សសុចរិត នោះមានឮសំឡេងច្រៀង ដោយអំណរពីសេចក្ដីស
ង្គ្រោះ ព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះយេហូវ៉ាសំដែងឥទ្ធិឫទ្ធិ ១៦ ព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះយេហូវ៉ាបានថ្កើង
ឡើង ព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះយេហូវ៉ាសំដែងឥទ្ធិឫទ្ធិ។

១៧ ៙ ខ្ញុំនឹងមិនស្លាប់ទេ គឺនឹងរស់នៅវិញ ហើយខ្ញុំនឹងប្រកាសពីអស់ទាំងស្នាដៃនៃព្រះយេហូ
វ៉ា ១៨ ព្រះយេហូវ៉ាបានវាយផ្ចាលខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំង តែមិនបានបណ្តោយឲ្យខ្ញុំស្លាប់ទេ ១៩ សូម
បើកទ្វារនៃសេចក្ដីសុចរិតឲ្យខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងចូលទៅ ហើយនឹងអរព្រះគុណដល់ព្រះយេហូវ៉ា
២០ នេះហើយជាទ្វារនៃព្រះយេហូវ៉ា ពួកមនុស្សសុចរិតនឹងចូលតាមទ្វារនេះ ២១ ទូលបង្គំនឹង
អរព្រះគុណដល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់បានឆ្លើយមកទូលបង្គំ ហើយបានត្រឡប់ជាសេចក្ដីសង្គ្រោះ
ដល់ទូលបង្គំ។

២២ ៙ ឯថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកហើយ
២៣ នេះគឺជាការដែលព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ធ្វើ ហើយក៏អស្ចារ្យនៅភ្នែកនៃយើងខ្ញុំ ២៤ ថ្ងៃនេះជា
ថ្ងៃដែលព្រះយេហូវ៉ាបានកំណត់ទុក នៅថ្ងៃនេះ យើងរាល់គ្នានឹងរីករាយសប្បាយឡើង។ ២៥
៙ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ យើងខ្ញុំទូលអង្វរដល់ទ្រង់ សូមជួយសង្គ្រោះឥឡូវ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ
យើងខ្ញុំទូលអង្វរដល់ទ្រង់ សូមចាត់សេចក្ដីចំរើនមកឥឡូវ ២៦ សូមឲ្យព្រះអង្គ ដែលយាងមក
ដោយនូវព្រះនាម ព្រះយេហូវ៉ា បានប្រកបដោយព្រះពរ យើងខ្ញុំបានសូមឲ្យទ្រង់បានព្រះពរ
អំពីដំណាក់នៃព្រះយេហូវ៉ា។

កំហុសនៃការផ្តោតទៅលើខ្លួនឯងជាទីមួយ

នេះគឺជាការដែលព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ធ្វើ ហើយក៏អស្ចារ្យនៅភ្នែកនៃយើងខ្ញុំ
(ទំនុកដំកើង ១១៨:២៣)

មានយុវជនម្នាក់បានរៀនវគ្គសិក្សា អំពីការរៀបចំការអធិប្បាយ និងការអធិប្បាយព្រះបន្ទូល។ ពេលគាត់ចាប់ផ្តើមចូលរៀន គាត់មានមោទនៈភាពចំពោះខ្លួនឯងបន្តិច។ នៅដើមដំបូងនៃវគ្គសិក្សា គាត់បានឡើងអធិប្បាយ ដោយចិត្តឆេះឆួលយ៉ាងខ្លាំង។ គាត់ក៏ត្រឡប់មកកន្លែងអង្គុយវិញ ដោយមានអារម្មណ៍ល្អគួរសម ចំពោះការអធិប្បាយរបស់គាត់។ គ្រូរបស់គាត់ក៏បានឈរគិតមួយសន្ទុះ មុននឹងធ្វើការវាយតម្លៃ មកលើការអធិប្បាយរបស់គាត់។ បន្ទាប់មក គ្រូរបស់គាត់ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា "នេះជាការអធិប្បាយដ៏មានអំណាច។ មានការរៀបចំបានល្អ ហើយធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ចិត្ត។ មានបញ្ហាតែមួយគត់ គឺគ្មានឃ្លាប្រយោគណាដែលនិយាយអំពីព្រះសោះ"។

នេះក៏ជាបញ្ហា ដែលយើងរាល់គ្នាជួបប្រទះ នៅពេលខ្លះផងដែរ។ យើងងាយនឹងយកខ្លួនយើងធ្វើជាតួឯក នៅក្នុងរឿងរបស់យើង។ ហេតុដូចនេះហើយ យើងផ្តោតទៅលើខ្លួនឯង។ យើងដឹងថា ព្រះទ្រង់ "គ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់" ប៉ុន្តែ យើងរស់នៅ ធ្វើមើលតែអ្វីៗទាំងអស់ពឹងផ្អែកយើងអញ្ចឹង។

ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា ព្រះទ្រង់ជាតួឯកពិតប្រាកដ ក្នុងជីវិតយើង។ សូម្បីតែជំនឿរបស់យើង ក៏ត្រូវជឿ "ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់" ពោលគឺ ក្នុងអំណាចចេស្តាព្រះអង្គ(ទំនុកដំកើង ១១៨:១០-១១)។ ព្រះទ្រង់ប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះមកយើង។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះយើង។ ព្រះអង្គបំពេញតម្រូវការយើង។ "នេះជាការដែលព្រះអង្គបានធ្វើ"(ខ.២៣)។

ដូចនេះ យើងមិនត្រូវដាក់សម្ពាធមកលើខ្លួនឯងឡើយ។ យើងមិនចាំបាច់ត្រូវព្រួយបារម្ភប្រៀបធៀប ខំប្រឹងបន្ថែមទៀត ដើម្បីធ្វើជាតួឯកនោះទេ។ ព្រះទ្រង់គ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់។ យើងគ្រាន់តែចាំបាច់ត្រូវទុកចិត្ត និងដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។

សូមគិតឡើងវិញ ...

តើអ្នកគិតថា ខ្លួនឯងជាតួឯកក្នុងជីវិតអ្នក នៅពេលណាខ្លះ?
តើអ្នកអាចអនុញ្ញាតឲ្យព្រះទ្រង់គង់នៅកណ្តាលនៃអ្វីៗទាំងអស់ ដោយរបៀបណា?

តើឯងនៅឯណាក្នុងកាលដែលអញចាប់តាំងបង្កផែនដីឡើង
ចូរប្រាប់មក បើឯងមានយោបល់។ យ៉ូប ៣៨:៤

អេភេសូរ ១:៣-១០

៣ សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង
រាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពរ
ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ ៤ តាមដែលទ្រង់បានរើសយើងរាល់គ្នាក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទ តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍មកប្រយោជន៍ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ
ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះទ្រង់ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ ៥ ពីព្រោះ
ទ្រង់បានតម្រូវយើងរាល់គ្នាទុកជាមុន សំរាប់ឲ្យទ្រង់បានទទួលយើងជាកូនចិញ្ចឹម
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ ៦ ដើម្បីនឹងសរសើរ
ដល់ព្រះគុណដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់ ដែលបានផ្តល់មកយើងរាល់គ្នាទទេ ក្នុងព្រះរាជ
បុត្រាស្ងួនភ្ងារបស់ទ្រង់ ៧ ហើយយើងបានសេចក្ដីប្រោសលោះនៅក្នុងព្រះរាជ
បុត្រានោះ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ គឺជាសេចក្ដីប្រោសឲ្យរួច ពីទោស តាម
ព្រះគុណដ៏ធ្ងន់ក្រៃលែងនៃទ្រង់ ៨ ដែលបានផ្តល់មកយើងជាបរិបូរ ដោយនូវ
ប្រាជ្ញា និងដំរិះសព្វគ្រប់ ៩ ព្រមទាំងសំដែង ឲ្យយើងរាល់គ្នាស្គាល់សេចក្ដីអាថ៌
កំបាំងនៃព្រះហឫទ័យទ្រង់ តាមគំនិតដែលទ្រង់បានគិតសំរេច ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់
១០ សំរាប់ការកាន់កាប់ត្រួតត្រា ក្នុងកាលដែលពេលពេញកំណត់បានមកដល់
ដើម្បីនឹងបំព្រួមគ្រប់ទាំងអស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ទាំងរបស់នៅស្ថានសួគ៌ និងរបស់នៅ
ផែនដីផង។

សេចក្ដីពិត ដែលរំដោះឲ្យមានសេរីភាព

ដើម្បីនឹងសរសើរដល់ព្រះគុណដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់ ដែលបានផ្ដល់មកយើងរាល់គ្នាទទេ ក្នុងព្រះរាជបុត្រាស្ងួនភ្ងារបស់ទ្រង់។(អេភេសូរ ១:៦)។

មានក្មេងស្រីម្នាក់ ដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទ មានការបាក់ទឹកចិត្ត។ នាងមានការមិនសប្បាយចិត្ត ចំពោះខ្លួនឯង ប៉ុន្តែ ជាពិសេស នាងមានការឆ្អែតចិត្ត ចំពោះការលូតលាស់ដ៏តិចតួច ដែលនាងមាន ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ។

នៅពេលព្រឹកថ្ងៃមួយ នាងឆ្លុះកញ្ចក់ មើលមុខខ្លួនឯងអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ។ បន្ទាប់មកនាងក៏បាននិយាយយឺតៗថា "ទូលបង្គំអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដែលបានឲ្យទូលបង្គំកើតមកជាទូលបង្គំ តែមិនអាចកើតមកជាអ្នកដទៃ"។ ពេលនោះជាពេលដែលនាងទទួលស្គាល់ខ្លួនឯង ដែលនាំឲ្យនាងមានសេរីភាព។ នាងក៏បានដឹងថា ព្រះទ្រង់បានរចនានាងមក ឲ្យក្លាយជាមនុស្សដែលមានលក្ខណៈពិសេសខុសពីអ្នកដទៃ គឺក្លាយជាមនុស្សដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលមិនអាចឲ្យគេជំនួស ឬចម្លងឲ្យដូចបាន។

តើអ្នកដាក់សម្ពាធមកលើខ្លួនឯង ដោយសារអ្នកមិនមានភាពជិតស្និទ្ធនឹងព្រះ ឲ្យបានដូចចិត្តឬ? តើអ្នកចាត់ទុកខ្លួនឯងជាគ្រីស្ទានកំរិតទីពីរ ដែលមានចំណុចខ្វះខាតច្រើន ពេលដែលអ្នកប្រៀបធៀបខ្លួនឯង ជាមួយអ្នកដទៃឬ? តើអ្នកពិបាកអធិស្ឋាន និងនិយាយប្រាប់គេ អំពីព្រះយេស៊ូវ ហើយពិបាកចូលរួមសកម្មភាពក្នុងពួកជំនុំឬ? យើងអាចងាកចេញពីការគិតអវិជ្ជមានចំពោះខ្លួនឯង ហើយចាប់ផ្ដើមអរសប្បាយនឹងការទទួលស្គាល់ខ្លួនឯង ដោយថ្វាយជីវិតយើងដាក់ក្នុងព្រះហស្តព្រះយេស៊ូវ។

"យើងបានសេចក្ដីប្រោសលោះនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ គឺជាសេចក្ដីប្រោសឲ្យរួច ពីទោស តាមព្រះគុណដ៏ធ្ងន់ក្រៃលែងនៃទ្រង់"(អេភេសូរ ១:៧)។ ព្រះអង្គបានទទួលស្គាល់ និងជ្រើសរើសយើង(ខ.៤-៦)។ បើព្រះយេស៊ូវបានទទួលស្គាល់យើងហើយ នោះយើងពិតជាអាចទទួលស្គាល់ខ្លួនឯង ត្រូវនឹងអត្តសញ្ញាណពិតរបស់យើង។ ព្រះអង្គនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរ ក្នុងជីវិតយើង តាមពេលវេលាដ៏ឥតខ្ចោះរបស់ព្រះអង្គ។
នេះជាសេចក្ដីពិត ដែលរំដោះឲ្យយើងមានសេរីភាព

សូមអធិស្ឋានថា ...

ឱព្រះវរបិតា ជាញឹកញាប់ ទូលបង្គំមានការសង្ស័យថា ព្រះអង្គប្រហែលមិនអាចប្រើមនុស្សដូចទូលបង្គំទេ។ តែព្រះអង្គបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាព្រះអង្គ ឲ្យមកសុគតជួសទូលបង្គំ ដូចនេះ សូមអត់ទោសឲ្យទូលបង្គំ ដែលមានការសង្ស័យ។ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យទុកចិត្តព្រះអង្គ ទោះព្រះអង្គនាំទូលបង្គំទៅទីណាក៏ដោយ។

ហើយយើងបានសេចក្ដីប្រោសលោះនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ គឺជាសេចក្ដីប្រោសឲ្យរួច ពីទោស តាមព្រះគុណដ៏ធ្ងន់ក្រៃលែងនៃទ្រង់។ អេភេសូរ ១:៧

១យ៉ូហាន ២:២៨-៣:៣

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ពួកកូនតូចៗ អើយ ចូរនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ចុះ ដើម្បីកាលណា
ទ្រង់លេចមក នោះយើងខ្ញុំនឹងមានចិត្តក្លាហាន ឥតត្រូវការនឹងខ្មាសនៅចំពោះ
ទ្រង់ ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកនោះឡើយ ២៩ បើអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ទ្រង់
សុចរិត នោះត្រូវតែយល់ឃើញថា អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីសុចរិត
នោះ គេបានកើតពីទ្រង់មកដែរ។

១ មើល សេចក្ដីស្រឡាញ់យ៉ាងណាហ្ន៎ ដែលព្រះវរបិតាបានផ្តល់មកយើងរាល់គ្នា
ឲ្យយើងបានហៅថាជាកូនរបស់ព្រះដូច្នេះ គឺដោយហេតុនោះបានជាលោកីយ៍មិន
ស្គាល់យើងទេ ពីព្រោះមិនស្គាល់ទ្រង់ដែរ ២ ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ឥឡូវនេះ យើង
រាល់គ្នាជាកូនព្រះហើយ តែដែលយើងរាល់គ្នានឹងបានទៅជាយ៉ាងណាទៀត នោះ
មិនទាន់សំដែងមកនៅឡើយ ប៉ុន្តែ យើងដឹងថា កាលណាទ្រង់លេចមក នោះ
យើងនឹងបានដូចជាទ្រង់ ដ្បិតដែលទ្រង់យ៉ាងណា នោះយើងនឹងឃើញទ្រង់យ៉ាង
នោះឯង ៣ អស់អ្នកណាដែលមានសេចក្ដីសង្ឃឹមយ៉ាងនេះដល់ទ្រង់ នោះក៏តែង
ជំរះសំអាតចិត្តខ្លួន ឲ្យដូចទ្រង់ដែលស្អាតដែរ។

ការរកឃើញអត្តសញ្ញាណពិតរបស់ខ្លួនឯង

យើងដឹងថា កាលណាទ្រង់លេចមក នោះយើងនឹងបានដូចជាទ្រង់ ដ្បិតដែលទ្រង់យ៉ាងណា នោះយើងនឹងឃើញទ្រង់យ៉ាងនោះឯង។ (១យ៉ូហាន ៣:២)

ក្នុងសៀវភៅដែលមានចំណងជើងថា "ឥតបានការ" មានតុក្កតាសត្វញាត់សំឡីមួយក្បាល បានសួរខ្លួនឯងថា "តើខ្ញុំជានរណា?" គេបានទុកវាចោល នៅកៀនជ្រុងបន្ទប់ក្នុងដំបូលផ្ទះ។ វាឮគេហៅថាវាថា "ឥតបានការ" ដូចនេះ វាក៏គិតថា វាមានឈ្មោះថា ឥតបានការ។

ពេលវាជួបតុក្កតាសត្វដទៃទៀត វាក៏បាននឹកឃើញរឿងកាលពីមុន។ វាក៏បានចាំថា វាធ្លាប់មានកន្ទុយ ព្រុយ និងរោមមានពណ៌បង្កង់ៗ។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីសត្វឆ្មារោមពណ៌ប្រផេះលាយត្នោត ជួយវារកផ្លូវត្រឡប់មកផ្ទះវិញ វាក៏បានដឹងថា វាជានរណាពិតប្រាកដ។ វាជាតុក្កតាសត្វឆ្មាញាត់សំឡី ដែលមានឈ្មោះថា ថូប៊ី(Toby)។ ម្ចាស់របស់វាក៏បានយកវាទៅជួសជុល ដោយដេរភ្ជាប់ត្រចៀក កន្ទុយ ព្រុយ និងរោមបង្កង់ៗថ្មី។

ពេលណាខ្ញុំបានអានសៀវភៅនេះ ខ្ញុំក៏បានគិតអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនឯង។ តើខ្ញុំជានរណា? ពេលដែលលោកយ៉ូហានបានសរសេរសំបុត្រផ្ញើទៅគ្រីស្ទបរិស័ទ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា ព្រះទ្រង់បានហៅយើងថា កូនរបស់ព្រះ(១យ៉ូហាន ៣:១)។ យើងមិនទាន់បានយល់ទាំងស្រុង អំពីអត្តសញ្ញាណនេះទេ ប៉ុន្តែ ពេលណាព្រះយេស៊ូវលេចមក យើងនឹងបានដូចជាព្រះអង្គ(ខ.២)។ ថ្ងៃណាមួយ យើងនឹងបានអរសប្បាយនឹងអត្តសញ្ញាណ ដែលយើងត្រូវមាន ក្នុងនាមជាសមាជិកគ្រួសាររបស់ព្រះ ដែលយើងមិនឃើញច្បាស់ ដោយសារតែអំពើបាប។ ក្នុងពេលសព្វថ្ងៃ យើងអាចមានការយល់ដឹងមួយផ្នែកថា យើងជានរណា ហើយយើងក៏អាចមើលស្គាល់រូបភាពរបស់ព្រះ នៅក្នុងគ្នាយើងដែលជាអ្នកជឿ។ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃមួយ ពេលណាយើងបានឃើញព្រះយេស៊ូវ យើងនឹងមានភាពល្អឥតខ្ចោះ គឺមិនគ្រាន់តែមានលក្ខណៈដូចកូនព្រះ តែថែមទាំងបានរស់នៅដូចកូនព្រះផងដែរ។ ព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យយើងថ្មីឡើង។។

សូមគិតឡើងវិញ ...

តើខ្ញុំរកឃើញអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ ដោយរបៀបណា? យោងតាមព្រះគម្ពីរប៊ីប តើព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូចម្តេច អំពីខ្ញុំ? សូមមើលបទគម្ពីរ យ៉ូហាន ១៥:១៥ កាឡាទី ៣:២៣-២៩ និង អេភេសូរ ១:១-២:១០

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែជាកូនព្រះ ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។
កាឡាទី ៣:២៦

រ៉ូម ៨:៩-១៧

៩ តែបើសិនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះសណ្ឋិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅ
ខាងសាច់ឈាមទៀតទេ គឺនៅខាងវិញ្ញាណវិញ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាគ្មានព្រះវិញ្ញាណ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះមិនមែនជារបស់ផងទ្រង់ទេ ១០ ហើយបើសិនជាព្រះគ្រី
ស្ទសណ្ឋិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា នោះរូបសាច់បានស្លាប់ ដោយព្រោះអំពើបាបមែន តែ
វិញ្ញាណមានជីវិតវិញ ដោយព្រោះសេចក្ដីសុចរិត ១១ មួយទៀត បើព្រះវិញ្ញាណ
នៃព្រះអង្គ ដែលបានប្រោសឲ្យព្រះយេស៊ូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ទ្រង់សណ្ឋិតក្នុង
ខ្លួនអ្នករាល់គ្នា នោះព្រះអង្គនោះឯង ដែលបានប្រោសឲ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ពីស្លាប់
ឡើង ទ្រង់នឹងប្រោសរូបកាយនៃអ្នករាល់គ្នាដែលទៀងតែស្លាប់ ឲ្យមានជីវិតឡើង
ដែរ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ដែលសណ្ឋិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា។

១២ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ យើងមានសេចក្ដីជាប់ជំពាក់ មិនមែនជំពាក់ចំពោះសាច់
ឈាម ឲ្យបានរស់តាមសាច់ឈាមនោះទេ ១៣ ដ្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នារស់តាម
សាច់ឈាម នោះនឹងត្រូវស្លាប់ទៅ តែបើសំឡាប់អំពើរបស់រូបសាច់ចេញ
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានរស់វិញ ១៤ ហើយអស់អ្នកណា
ដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទ្រង់នាំ អ្នកទាំងនោះហើយជាពួកកូនរបស់ព្រះ ១៥ អ្នក
រាល់គ្នាមិនបានទទួលនិស្ស័យជាបាវបំរើ ឲ្យត្រូវភ័យខ្លាចទៀតឡើយ គឺបានទទួល
និស្ស័យជាកូនចិញ្ចឹមវិញ ដោយហេតុនោះបានជាយើងស្រែកឡើងថា ឱអ័ប្បា
ព្រះវរបិតាអើយ ១៦ ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់នឹងវិញ្ញាណយើងថា
យើងជាកូនរបស់ព្រះ ១៧ បើសិនណាជាកូនព្រះហើយ នោះយើងក៏បានគ្រង
មរដកដែរ គឺជាអ្នកគ្រងមរដកនៃព្រះជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទផង ឲ្យតែយើងទទួលរង
ទុក្ខជាមួយនឹងទ្រង់ចុះ ដើម្បីឲ្យបានដំកើងឡើងជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ។

ធ្វើជាកូនរបស់ព្រះ ជារៀងរហូត

ហើយអស់អ្នកណាដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទ្រង់នាំ អ្នកទាំងនោះហើយជាពួកកូនរបស់ព្រះ (រ៉ូម ៨:១៤)។

ខ្ញុំនៅចាំកម្មវិធីថ្វាយបង្គំ នៅព្រះវិហារ ដែលខ្ញុំធ្លាប់បានចូលរួមជាមួយឪពុកម្តាយខ្ញុំ។ ក្នុងអំឡុងពេលអធិស្ឋាន អ្នកនាំកម្មវិធីបានប្រាប់យើង ឲ្យកាន់ដៃគ្នា។ ពេលដែលខ្ញុំក្រោកឈរឡើង ដោយដៃម្ខាងកាន់ដៃម្តាយខ្ញុំ ហើយម្ខាងទៀតកាន់ដៃឪពុកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏បានដឹងថា ខ្ញុំនឹងនៅតែធ្វើជាកូនរបស់ពួកគាត់ជារៀងរហូត។ ទោះខ្ញុំមានវ័យចាស់ជាងមុន ហើយប្រហែលជារស់នៅកន្លែងផ្សេងពីពួកគាត់ ក៏គ្មានអ្វីអាចផ្លាស់ប្តូរការពិតដែលថា ខ្ញុំជាកូនរបស់ពួកគាត់។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានដឹងថា ខ្ញុំមិនគ្រាន់តែជាកូនស្រីរបស់ពួកគាត់ប៉ុណ្ណោះទេ តែខ្ញុំនឹងនៅតែធ្វើជាកូនរបស់ព្រះជារៀងរហូត។ សាវ័កប៉ុលចង់ឲ្យពួកជំនុំ នៅទីក្រុងរ៉ូមដឹងថា អត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ គឺផ្អែកទៅលើការដែលព្រះទ្រង់បានទទួលពួកគេ ចូលក្នុងមហាគ្រួសាររបស់ព្រះអង្គ(រ៉ូម ៨:១៥)។ ដោយសារពួកគេមានកំណើតថ្មី ដោយការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណ(ខ.១៤) នោះពួកគេមិនត្រូវបន្តរស់នៅ ដូចកាលពីមុន ដោយនៅជាប់ក្នុងផ្លូវចាស់របស់ពួកគេឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ តាមរយៈអំណោយនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលគង់នៅក្នុងពួកគេ នោះពួកគេគឺជា "អ្នកគ្រងមរតក ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ"(ខ.១៧)។

សម្រាប់អ្នកដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវ តើរឿងនេះបាននាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរអ្វីខ្លះ? រឿងនេះបានផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង! អត្តសញ្ញាណរបស់យើង ដែលជាកូនព្រះផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈដែលយើងមានចំពោះខ្លួនឯង និងលោកិយ។ ការដឹងថា យើងជាផ្នែកមួយនៃមហាគ្រួសាររបស់ព្រះជួយឲ្យយើងបោះជំហានចេញពីកន្លែងស្រណុកស្រួលរបស់យើង ដើម្បីដើរតាមព្រះអង្គ។ យើងមិនចាំបាច់ត្រូវភ័យខ្លាចមនុស្សណាឡើយ ព្រោះព្រះដ៏ជាព្រះបិតានៃយើង គង់នៅជាមួយយើងជានិច្ច។ ហើយយើងមិនចាំបាច់ត្រូវព្រួយបារម្ភអំពីការគិតរបស់អ្នកដទៃ ដ្បិតព្រះទ្រង់បានហៅយើងថា កូនរបស់ព្រះអង្គហើយ!

ថ្ងៃនេះ សូមគិតថា តើការធ្វើជាកូនរបស់ព្រះ មានន័យយ៉ាងណាសម្រាប់យើង?

សូមអធិស្ឋាន...

ឱព្រះវរបិតា សូមព្រះអង្គជួយទូលបង្គំ ឲ្យរស់នៅស្របតាមអត្តសញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំ ដែលជាកូនរបស់ព្រះអង្គ។ សូមព្រះអង្គជួយទូលបង្គំ ឲ្យរស់នៅ តាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំបានចែករំលែកក្តីស្រឡាញ់ និងក្តីសង្ឃឹមរបស់ព្រះអង្គដល់អ្នកដទៃ។

មើល សេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងណាហ្ន៎ ដែលព្រះវរបិតាបានផ្តល់មកយើងរាល់គ្នា ឲ្យយើងបានហៅថាជាកូនរបស់ព្រះដូច្នេះ គឺដោយហេតុនោះបានជាលោកីយ៍ មិនស្គាល់យើងទេ ពីព្រោះមិនស្គាល់ទ្រង់ដែរ។ ១យ៉ូហាន ៣:១

ម៉ាថាយ ៤:១៨-២៥

១៨ កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់កំពុងយាងតាមឆ្នេរសមុទ្រកាលីឡេ នោះក៏ទតឃើញ
បងប្អូន២នាក់ ជាអ្នកនេសាទត្រី គឺស៊ីម៉ូន ដែលហៅថា ពេត្រុស និងអនទ្រេ ជា
ប្អូនកំពុងតែបង់សំណាញ់ក្នុងសមុទ្រ ១៩ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ចូរមក
តាមខ្ញុំៗ នឹងតាំងអ្នក ឲ្យជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ ២០ គេក៏ទុកសំណាញ់ចោល
ទៅតាមទ្រង់ភ្លាម ២១ លុះយាងហួសពីនោះបន្តិចទៅ ទ្រង់ទតឃើញបងប្អូន២
នាក់ទៀត គឺយ៉ាកុប ជាកូនសេបេដេ និងយ៉ូហាន ជាប្អូន ដែលនៅក្នុងទូកជាមួយ
នឹងសេបេដេ ជាឪពុក គេកំពុងតែជួសជុលសំណាញ់ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ហៅអ្នកទាំង២នោះមក ២២ គេក៏លះបង់ទូក និងឪពុក ដើរតាមទ្រង់ជាមួយរំពេច
ទៅ។

២៣ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងគ្រប់សព្វក្នុងស្រុកកាលីឡេ ទ្រង់បង្រៀនក្នុងអស់ទាំង
សាលាប្រជុំ ក៏ប្រកាសដំណឹងល្អពីនគរ ព្រមទាំងប្រោសជំងឺគ្រប់មុខ និងអស់ទាំង
ជរាពិការ ក្នុងពួកបណ្តាជនឲ្យជាផង ២៤ ដំណឹងពីទ្រង់បានឮសុសសាយទួទៅ
ពេញក្នុងស្រុកស៊ីរី គេក៏នាំអស់ទាំងមនុស្សដែលមានជំងឺរោគាគ្រាំគ្រាផ្សេងៗ ទាំង
មនុស្សអារក្សចូល មនុស្សឆ្កួតជ្រូក និងមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង មកឯទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសឲ្យបានជាទាំងអស់គ្នា ២៥ មានមនុស្សកកកុញជាប់តាមទ្រង់
គឺជាមនុស្សដែលមកពីស្រុកកាលីឡេ ស្រុកដេកាប៉ូល ពីក្រុងយេរូសាឡិម ពីស្រុក
យូដា ហើយពីខាងនាយទន្លេយ័រដាន់។

អ្នកជានរណា?

ចូរមកតាមខ្ញុំៗ នឹងតាំងអ្នក ឲ្យជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ។ ម៉ាថាយ ៤:១៩

បើខ្ញុំសួរអ្នកថា "តើអ្នកជានរណា?" អ្នកប្រហែលជាចង់ប្រាប់ខ្ញុំ បន្តិចបន្តួច អំពីខ្លួនអ្នក នឹងអំពីការអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកប្រហែលជាចង់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំជាសិស្ស ឬនិស្សិត" "ខ្ញុំចូលចិត្តមុខវិជ្ជាប្រវត្តិសាស្រ្ត" ឬ "ខ្ញុំចូលចិត្តលេងកីឡាបាល់ទាត់"។ តែការនេះមិនបានបង្ហាញថា អ្នកជានរណាទេ តែគ្រាន់តែបានបង្ហាញអំពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើប៉ុណ្ណោះ។ រឿងនេះនាំឲ្យយើងចោទជាសំណួរថា: បើការអ្វីដែលអ្នកធ្វើ បង្ហាញថា អ្នកជានរណា ចុះបើសិនជាអ្នកឈប់ធ្វើវា តើអ្នកនឹងក្លាយជានរណាវិញ?

អ្នកអាចរកឃើញអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នក នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ យើងគួរតែរស់នៅ ស្របតាមអត្តសញ្ញាណដែលយើងមានជាមួយព្រះអង្គ។ សូមយើងមើលគំរូរបស់សាវ័កម៉ាថាយ។ កាលគាត់នៅធ្វើការជាអ្នកយកពន្ធ ក្នុងអំឡុងពេលដែលចក្រភពរ៉ូម៉ាំងគ្រប់គ្រងនគរយូដា ជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានជំរុញ ដោយភាពលោភលន់។ ប៉ុន្តែ អ្វីៗមានការផ្លាស់ប្តូរនៅថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវជួបគាត់ ហើយត្រាស់ហៅគាត់ ឲ្យដើរតាមព្រះអង្គ(ម៉ាថាយ ៩:៩)។ ភ្លាមៗនោះ លោកម៉ាថាយក៏មានអត្តសញ្ញាណថ្មី ក្នុងចំណោមមិត្តសំឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូវ! មិនមែនមានតែគាត់ទេ ដែលជួបរឿងនេះ។ ក្នុងបទគម្ពីរម៉ាថាយ ៤:១៨-២៥ យើងឃើញថា លោកពេត្រុស អនទ្រេ យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ក៏បានទុកសំណាញ់របស់ខ្លួនចោល ដើម្បីដើរតាមព្រះអង្គផងដែរ។

ព្រះយេស៊ូវពិតជាអស្ចារ្យណាស់ ហើយព្រះអង្គនៅតែស្វែងរកមនុស្សបន្ថែមទៀត ឲ្យចូលរួមជាមួយព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គសព្វព្រះទ័យនឹងកែប្រែជីវិតអ្នក ដោយប្រទានអត្តសញ្ញាណ និងគោលបំណងថ្មីដល់អ្នក ធ្វើជាមិត្តសំឡាញ់ និងកូនស្ងួនភ្ញារបស់ព្រះអង្គ។ មិនមានន័យថា អ្នកត្រូវឈប់ធ្វើកិច្ចការសាលា ឬការកម្សាន្តសប្បាយដ៏ត្រឹមត្រូវនោះទេ តែមានន័យថា អ្នកនឹងធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ពេញមួយជីវិត ជាមួយ និងសម្រាប់ព្រះអង្គ។

ដូចនេះ ថ្ងៃក្រោយ ពេលនរណាម្នាក់ចង់ដឹងថា "អ្នកជានរណា" អ្នកអាចប្រាប់ពួកគេថា "ខ្ញុំជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ!"

សូមគិតឡើងវិញ

តើអ្នកនឹងនិយាយថា ដូចម្តេច នៅពេលគេសួរអ្នកថា អ្នកជានរណា?
តើនឹងមានរឿងអ្វីកើតឡើង នៅពេលដែលអ្នកប្រាប់គេថា អ្នកជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ?

ដូច្នេះ ចូរឲ្យអ្នកទ្រាំទ្រទុក្ខលំបាក ដូចជាទាហានយ៉ាងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចុះ។ ២ធីម៉ូថេ ២:៣

ថ្ងៃដែលគណនី Instagram របស់ខ្ញុំ ត្រូវបានគេហ៊ែកចូល

កាលប៉ុន្មានថ្ងៃមុន បន្ទាប់ពីខ្ញុំក្រោកពីគេង ខ្ញុំបានឃើញសារមួយចំនួន ក្នុងទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំ ប្រាប់ខ្ញុំថា គណនីInstagram របស់ខ្ញុំត្រូវបានគេហ៊ែកចូលហើយ។ ពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែលង់លក់ក្នុងដំណេក នៅពេលយប់មុននោះ គណនីរបស់ខ្ញុំត្រូវបានជនអនាមិកម្នាក់លួចយក ហើយក៏បានចាប់ផ្ដើមបង្ហោះរូបភាព ដោយប្រើឈ្មោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំពិតជាមានអារម្មណ៍មិនល្អទាល់តែសោះ ពេលដែលបានឃើញរូបថតប្លែកៗជាច្រើន ដែលគេបានបង្ហោះក្នុងគណនីរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីផ្សាយពាណិជ្ជកម្មលក់ស្រោមទូរស័ព្ទ ជាភាសាដែលខ្ញុំមិនស្គាល់។ ក្នុងរយៈពេលមួយយប់សោះ ខ្ញុំបានបាត់បង់អត្តសញ្ញាណរបស់ខ្ញុំក្នុងInstagram ដែលខ្ញុំបានខិតខំបង្កើតយ៉ាងលំបាកលំបិន អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។

ខ្ញុំមិនអាចគ្រប់គ្រងអ្វីៗដែលគេបានបង្ហោះក្នុងគណនីរបស់ខ្ញុំទេ ព្រោះគេបានលួចវាហើយ។ គេបានផ្លាស់ប្ដូរ User Setting បានជាខ្ញុំអាចមើលឃើញអ្វីដែលគេបង្ហោះនៅលើគណនីរបស់ខ្ញុំ តែមិនអាច log ចូលបាន។

ខ្ញុំបានប្រើមធ្យោបាយគ្រប់យ៉ាង ដោយផ្លាស់ប្ដូរ log-in details និងស្នើរសុំលេខសម្ងាត់ថ្មី ហើយក៏បានរាយការណ៍ អំពីអ្នកប្រើប្រាស់គណនីរបស់ខ្ញុំ ទៅកាន់

Instagram។ ទន្ទឹមនឹងនោះ មនុស្សកាន់តែច្រើនបានផ្ញើសារមកខ្ញុំ ដើម្បីសាកសួរអំពីរឿងនេះ ធ្វើឲ្យទូរស័ព្ទរបស់ខ្ញុំជនជោរទៅដោយរូបរបស់គណនីរបស់ខ្ញុំ ដែលគេបានហែកយកនោះ នាំឲ្យខ្ញុំមានការថប់បារម្ភកាន់តែខ្លាំង។ ខ្ញុំក៏បានដើរចុះឡើងៗក្នុងបន្ទប់ខ្ញុំ យ៉ាងរវីក់ដោយសួរខ្លួនឯងថា "តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច?"

បន្ទាប់មក មិត្តភក្តិម្នាក់បានមកលេងខ្ញុំ។ គាត់សួរខ្ញុំថា "តើអ្នកថប់បារម្ភរឿងអី? វាគ្រាន់តែជាគណនីInstagram ប៉ុណ្ណោះ"។

វាជាគណនីយរបស់ខ្ញុំ ! ដែលមានពេញដោយអនុស្សាវរីយ៍ និងបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំខ្លាចបាត់បង់អ្វីៗទាំងអស់នោះ ដោយមិនអាចយកពួកវាមកវិញ ជារៀងរហូត ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ការបាត់បង់ហាក់ដូចជាធំធេងពេក។

តែ ខ្ញុំដឹងថា មិត្តភក្តិខ្ញុំនិយាយត្រូវ។ វាគ្រាន់តែជាគណនីInstagram ប៉ុណ្ណោះ។ ហេតុអ្វីខ្ញុំមានការថប់បារម្ភ និងពិបាកចិត្តធ្វើអ្វី?

បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានចំណាយពេលពេញមួយថ្ងៃ ដោយមិនអាចចូលទៅក្នុងគណនីរបស់ខ្ញុំបាន ខ្ញុំក៏បានរកឃើញចម្លើយ។ គណនីរបស់ខ្ញុំមានន័យចំពោះខ្ញុំណាស់ ព្រោះវាបានក្លាយជាអត្តសញ្ញាណសាធារណៈរបស់ខ្ញុំ។ វាមានការប្រមូលផ្តុំ ទៅដោយរូបថត ដែលខ្ញុំបានសម្រិតសម្រាំង កែសម្រួល និងចែករំលែក ដោយជឿថា វាបានតំណាងឲ្យជីវិតខ្ញុំ។ វាមិនមែនជាអត្តសញ្ញាណក្លែងក្លាយនោះទេ តែវាជាអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើនូវកិច្ចការជាច្រើន ដើម្បីឲ្យនៅតែមានដំណើរទៅមុខ។ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសរូបថត និងកែសម្រួលយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយបានព្យាយាមធ្វើឲ្យអ្វីៗមានភាពរលូត ដូចនេះ ខ្ញុំបានអនុញ្ញាតឲ្យដំណើរការនេះ ក្លាយជាផ្នែកដ៏សំខាន់មួយ នៃអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ។

ការដែលខ្ញុំពិបាកចិត្តខ្លាំង ដោយសារមិនអាចចូលក្នុងគណនីរបស់ខ្ញុំ ក៏បានបង្ហាញឲ្យខ្ញុំដឹងផងដែរថា ខ្ញុំបានចំណាយពេលច្រើនប៉ុណ្ណា ទៅលើវា គឺដលថ្នាក់ងប់ងល់នឹងវា។

រឿងនេះទាំងមូល បានបង្ហាញថា ខ្ញុំពិតជាងាយនឹងងាកបែរចេញ ពីការដើរជាមួយព្រះប្រចាំថ្ងៃ។ ការចំណាយពេលក្នុងបណ្តាញសង្គម ហាក់ដូចជាគ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ តែវាអាចធ្វើឲ្យខ្ញុំខាត់បង់ពេលវេលា អារម្មណ៍ និងកម្លាំងជាច្រើន។ ខ្ញុំបានងប់ងល់នឹងអត្តសញ្ញាណក្នុងបណ្តាញសង្គម ដែលមានភាពរាក់កំផែល និងបណ្តោះអាសន្ន ជាជាងអរសប្បាយនឹងទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ ដែលទ្រង់បានប្រទានតាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅលើឈើឆ្កាង។

មួយថ្ងៃក្រោយមក Instagram បានប្រគល់គណនីនោះមកឲ្យខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំបានលប់រូបថតប្លែកៗនោះចោលអស់ ហើយខ្ញុំអាចប្រើInstagram ជាធម្មតាឡើងវិញ។ កាលនោះ ខ្ញុំមិនដឹងថាគេបានហែកចូលគណនីខ្ញុំ ដោយរបៀបណាទេ តែរឿងនេះបានរំឭកខ្ញុំថា អាកប្បកិរិយារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងការប្រើប្រាស់បណ្តាញសង្គម ត្រូវមានការផ្លាស់ប្តូរ។ កាលពីមុន ខ្ញុំគិតថា វាជាកន្លែងបង្ហាញអត្តសញ្ញាណជាសាធារណៈរបស់ខ្ញុំ តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យវាក្លាយជាកន្លែងចែកចាយ អំពីជីវិតខ្ញុំ ក្នុងព្រះយេស៊ូវ ពោលគឺធ្វើជាកន្លែងបង្ហាញពន្លឺ និងទីបន្ទាល់ល្អ។

វាជាការល្អណាស់ ដែលខ្ញុំបានគណនីខ្ញុំមកវិញ ប៉ុន្តែ ដែលល្អជាងនេះទៀតនោះ គឺអត្តសញ្ញាណដែលមិនចេះប្រែប្រួល មិនអាចហែកយក និងមិនចេះរង្គោះរង្គើ ដែលខ្ញុំមានក្នុងព្រះយេស៊ូវ ក្នុងនាមជាកូនរបស់ព្រះ!

បទគម្ពីរជាភាសាខ្មែរដកស្រង់ចេញពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ភាសាខ្មែរ បកប្រែចាស់ ឆ្នាំ១៩៥៤ ដោយការ
អនុញ្ញាតិ និងរក្សាសិទ្ធិដោយសមាគមន៍ព្រះគម្ពីរសកល (បានដកស្រង់ ដោយរក្សាអក្ខរាវិរុទ្ធដើម)។
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាងដោយ: © 2020 ODB Ministries (website: www.khmer-odb.org)

នំម៉ាណាប្រចាំថ្ងៃ
www.khmer-odb.org